

לדבריו של השופט חיים כהן

בדו-השיח שנתקיים באח-
רונה בין סופרים ואנשי-רוח
יהודיים מאמריקה לבין סופ-
רים ואנשי-רוח מישראל, אמר
השופט העליון חיים כהן בין
השאר: „זוהי אחת האירונ-
יות הכי מרות של הגורל, ש-
עקרונות גזעניים-נאציים ייהפ-
כו בגלל כלל תלמודי עתיק
לחוק מדינת ישראל”.

אכן, גם זו אירוניה מרה
של הגורל, שדברים אלה נגד
דין ישראל, שהבן הולך אחר
האם, נאמרו על-ידי מי ש-
משמש בכהונה הרמה של שו-
פט עליון במדינת ישראל. אל-
מלא נאמרו דברים אלו מפי
שופט, אלא מפי איש-ציבור
לא-יהודי באחת מארצות ה-
מערב, או מפי אחד מאנשי ה-
צמרת בשלטון הסובייטי, היה
מזדעזע כל העולם היהודי ו-
עתונותנו כולה, ואף החילוניות
והאנטי-דתית, היתה יוצאת
בחרירות נגד עלילה אנטיש-
מית זו. ואילו עכשיו שקט ו-
דממה, דממה ושקט. רק קול
ענות חלושה של מחאה פה ו-
שם. היכן נחבא קולם של כל
האקדמאים הדתיים למיניהם,
שקולם נשמע הרבה לצורך ו-
שלא לצורך?

מה היינו אומרים אילו שו-
פט עליון היה בא ומחרף את
המדינה בפומבי, או יורק על
דגלה של המדינה בפרהסיה —
הרי כולנו היינו מסכימים פה
אחד, ששופט כזה אין לו מ-
קום בשירותה של המדינה —
ולא תהא כהנת כפונדקית! ל-
פי עניות דעתנו, הרי מצפוננו
של השופט כהן בעצמו היה
צריך לעוץ לו לפרוש מכהו-
נתו. וכי כיצד מתיר לו מצ-
פוננו הליבראלי והרגיש לישב
בבית-דין הגדול של מדינה,
שבחוקיה יש עקרונות גזע-
ניים-נאציים?

ירושלים דוד תמר

Chapman via Harris 16/7.63